

Ved den foretagne Stemmegivning afgaves der 88 Stemmesedler, hvoraf imidlertid een var blank. Der var sølgelig 87 gyldige Stemmesedler; det afgjørende Fleertal 44. Der blev ikke valgt noget Medlem, idet Stemmerne faldt saaledes: FALLESEN 34, CLAUSAGER 32, MADSEN 27, BERG 20, TERMANSEN 20, SCHRÖLL 14, HOLSTEIN 12 og N. JENSEN 10 Stemmer. De øvrige Stemmer vare mere spredte.

Formanden: Der vil altsaa være at foretage et bundet Valg mellem de fire Medlemmer, som havde de fleste Stemmer, men her er indtraadt det Tilfælde, at efter de 3, der havde de fleste Stemmer, FALLESEN, CLAUSAGER og MADSEN, var der 2, som havde ligemange Stemmer, nemlig BERG og TERMANSEN. Af disse vil kun eet Medlem kunne komme paa Valg, og det vil i Henhold til Forretningsordenens Bestemmelse være det ældste af dem, nemlig TERMANSEN. Det bundne Valg vil saaledes være at foretage mellem FALLESEN, CLAUSAGER, MADSEN og TERMANSEN. Ved den derpaa foretagne Stemmegivning afgaves der i Alt 90 Stemmesedler, hvoraf dog een var blank; der var altsaa 89 gyldige Stemmesedler. Valgte bleve CLAUSAGER med 49, TERMANSEN med 47 Stemmer. (FALLESEN 43 og MADSEN 39 Stemmer.)

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af „Udkast til Lov om extraordinair Pension foren Deel affledigede Officerer af Krigsreserven“. (Lovudkastet findes i Tillæg A. Sp. 2161 ff.).

Minestad: Uagtet ganske vist ethvert Lovudkast, som gaaer ud paa en Forøgelse af den saa stærkt opsvulmede Pensionsbyrde, egner sig til at modtages med en vis Varsomhed og Tilbageholdenhed af Thinget, troer jeg dog, at dette Lovudkast vil kunne gjøre Regning paa en velvillig Synskommende, og det ikke blot, fordi det, som der ogsaa er sagt i Motiverne,

er fremkaldt ved Dyringer, som ere faldne i denne Sal, men ogsaa, fordi det vistnok uden nogen videre Begrundelse stiller sig saaledes for de Fleste, at de Mand, som her er Tale om, have et Drav paa en saadan Understøttelse fra Statens Side, som her bydes, i alt Fald forsaavidt de ere trængende, hvad jeg ikke veed, om for de Enkeltes Bedkommende er undersøgt. Jeg slutter mig derfor ganske til Tanken i dette Lovudkast, men det, som jeg ikke finder, kan billiges, er det, at Lovudkastet har indskrænket sig til de Reserveofficerer, som have gjort Tjeneste under Krigen ved Afdelinger, hørende til den active Hær, og udelukket dem, der have gjort Tjeneste i Garnisonen, om end paa en nok saa tilfredsstillende Maade. Det har nemlig ingenlunde været begrundet i noget-somhelst Dufte fra disse Mandes Side, at de ikke ere komne til at gjøre Tjeneste ved den active Armee; de have vistnok Alle ønsket at gjøre Tjeneste ved den, og for en Enkeltes Bedkommende veed jeg endog, at han har søgt derom; de bleve altsaa commanderede til Tjeneste i Garnisonen. Dersom nu dette, at de bleve commanderede til Garnisonstjeneste, havde været begrundet i nogensomhelst mindre Dygtighed hos disse Officerer end hos deres Colleger, som Lovudkastet omtaler, vilde jo deres Udelukkelse ganske vist have sin Rimelighed; men det troer jeg ikke paa nogen Maade kan siges. De Officerer — de ere kun 4 i Tallet —, som ere blevne udelukkede, ere vistnok fuldkomment at stille ved Siden af dem, der ere optagne i Lovudkastet. Ja, jeg troer endog at turde sige, at naar, saaledes som Tilfældet har været med 2 af disse Officerer, ældre Reserveofficerer, under saadanne Forhold, som fandt Sted i 1864, blive commanderede til at indøve Recruter i den siden forrige Krig saameget forandrede Exercits, er dette et Tegn paa, at man tiltroer dem særdeles Dygtighed, og for Gens Bedkommende troer jeg endog, efterat have læst hans Ubefalinger, at turde antage, at det netop er hans særdeles gode Ubefalinger, og at det deri er fremhævet, at han, som tidligere